

ството щѣли да участвуватъ: Георги Кузмановъ и Никола Тюфекчиевъ и нѣкой си сѣрбинъ; з) — че Никола Тюфекчиевъ самъ му се е призналъ, че ще участвува въ убийството и му показалъ единъ револверъ съ бѣлъ кокалъ, който носялъ въ джеба си; изобщо слѣдѣнието на министра-президента е било възложено Лепавцову, както отъ Никола Тюфекчиева и Илия Георгова, тъй и отъ Тома Георгиевъ; и) — че Илия Георговъ е укорявалъ и изобличавалъ въ страхъ Никола Тюфекчиевъ, за гдѣто е пропустналъ случая да изпълни заговора, когато г-нъ министръ-президентъ е билъ на расходка къмъ кавалерийскитѣ казарми; i) — Че Тома Георгиевъ го е канилъ да му стане поръчителъ за заемъ отъ 500 — 1000 лева отъ Митакова, които пари Тома Георгиевъ щѣлъ да употрѣби въ едно патриотическо дѣло; к) — че Илия Георговъ и Наумъ Тюфекчиевъ сж водили корресонденция съ емигрантина Д. Ризовъ въ Бѣлградъ, който чрѣзъ Тюфекчиева е билъ изпратилъ 100 — 200 екземпляра отъ политическитѣ му брошури. Тия брошури Тюфекчиевъ далъ по една на: Лепавцова, Тома Георгиева и Илия Георгова; л) — че на 7 Ноемврий 1890 година, когато въ врѣме на парада се тъкмяло да стане убийството на министра-президента, Наумъ Тюфекчиевъ му е оставилъ единъ пакетъ съ книжна обвивка, като му възложилъ да го пусне въ пощенската кутия веднага слѣдъ убийството. Вечерта, като е прѣдполагалъ, че убийството може да се извърши, затворилъ е $\frac{3}{4}$ часа по-рано дюкяна си, съ цѣлъ да замискира участието си въ това дѣло; но понеже то не се е състояло нея вечеръ, то на другия день отворилъ прѣдадения му пакетъ, въ който имало три писма адресирани: едното до Н. Ц. Височество, другото до министерския Сѣвътъ, а третото безъ адресъ. Писмото до Н. Ц. Височество съдържало: Господаря да остави страната, ако не иска да испита участието на министра си, а тъй сжщо да не прѣслѣдва убийцитѣ, въ случай че бждѣтъ уловени. Другитѣ двѣ писма не прочелъ, като прѣдполагалъ, че иматъ сжщото съдържание. Тритѣ тия писма сж биле паписани отъ нѣкакъвъ си централенъ Български революционенъ комитетъ и подпечатани съ печатъ съ сжщия надписъ и въ срѣдата съ левъ. Тия писма Лепавцовъ ги изгорилъ и за това е билъ упрѣкуванъ отъ Никола Тюфекчиева, понеже прѣписванието имъ ако и да било лѣсно, но нѣмало съ какво да ги подпечататъ, тъй като нѣкой си